

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català
Presidenta

Cloenda de la presentació del llibre del Sr. Anton Monner

Gandesa (Terra Alta), 16 d'abril de 2011

La presidenta

Em plau molt cloure aquesta primera visita institucional com a presidenta del Parlament a la Terra Alta, envoltada de familiars, amics, coneguts, ciutadans i ciutadanes de Gandesa i de la Terra Alta, en un acte com aquest, solemne i emotiu, per les persones que el protagonitzen i el motiu que ens convoca: un llibre molt destacable que ens il·lustra sobre la història, la petita història, d'aquesta ciutat i de tota la comarca.

Ha estat un dia llarg, però molt interessant, perquè m'ha permès copsar de primera mà el pols d'aquesta comarca que tant aprecio.

Tota presentació d'una obra és alhora culminació d'una feina i projecció d'un producte final, que reclama ser compartit, que mereix ser compartit. En aquest producte final, s'hi condensen esforços, il·lusions, neguits... Només per això l'autor, i també tots els que n'han fet possible la publicació, ja es fan creditors de la nostra gratitud i de la nostra felicitació, gratitud i felicitació que s'incrementaran quan observarem, com en el cas d'avui, la bona feina feta —que ha donat fruits abundosos—, perquè ha sabut combinar perseverança, talent i estimació per l'objecte d'estudi.

I permeteu-me una breu referència a l'objecte d'estudi, que faré com a presidenta del Parlament però també com a persona que, com sabeu, es diu 'Català' de segon cognom, un cognom ben arrelat a aquesta terra.

Mai no s'insistirà prou en el pes i la transcendència de les aportacions locals a l'hora d'elaborar la història de Catalunya, més enllà del relat dels grans episodis històrics, de batalles i d'armistícies, d'epidèmies i de fets de palau, de circumstàncies esdevingudes a la capital del país. És la història que sorgeix de la base, que es refereix a la vida quotidiana: el paisatge i els costums d'avui són un gran llibre obert, que hem

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

de llegir amb fruïció, amb respecte profund, perquè són el resultat de la lenta sedimentació de vides i obres de les generacions que ens han precedit, perquè en contenen les petjades. Som el que som, perquè els nostres avantpassats van tenir l'existència que van tenir, i ens han llegat el nostre gran tresor: la nació catalana, que es fonamenta en una llengua i en una cultura, però també en una tradició jurídica, en uns usos i costums, en una idiosincràsia configurada a foc lent al llarg dels segles.

Per això vull homenatjar tantes i tantes persones que, arreu del país, també a Gaudesa i a la Terra Alta, han consagrat la seva vida, ja sigui acadèmicament, professionalment o robant hores del seu temps lliure, a estudiar i difondre detalls de la cultura popular i tradicional, o a afavorir el coneixement i l'estimació del nostre dret històric, dels nostres costums i de la història local i comarcal.

No puc negar-vos que aquest llibre i la presentació que acaba de fer-se'n han 'tocat la fibra' de qui ara us parla, perquè no podem sostraure'ns de la nostra subjectivitat, i, encara que poguéssim, no hauríem de fer-ho. Una citació del president Rigol em permet expressar-vos les idees que vull transmetre-us, ara i aquí, després de compartir aquest acte:

"Naixem persones i aprenem a ser-ne al si de la família. (...) De la mà dels nostres pares, aprenem a caminar i a descobrir els primers espais on vivim. És a través de la família que rebem un tros de territori: una casa, unes terres, un paisatge, un país. Ells ens trameten un cercle de relació més ampli, fet també d'estimació: l'entorn familiar més extens, que s'anirà ampliant a mesura que anem creixent. Ens donen també uns referents històrics: els del nostre àmbit lingüístic i territorial. Així, sabem que hi ha un 'nosaltres', del qual participem per tal de poder esdevenir subjectes d'altres col·lectivitats. Naixem amb unes arrels que la família ens dona."¹

Per això, i per acabar, a més de la felicitació més cordial i sincera a l'Anton Monner, i també al doctor Josep Serrano, vull expressar a tothom la gratitud com a presidenta del Parlament, i la gratitud com a persona amb arrels a la Terra Alta i que estima molt aquesta terra —ahora exigent i generosa, dura i cordial— i, sobretot, la seva gent, terra i gent que vaig 'rebre' de la meva mare.

¹ RIGOL, Joan (2010), 'Política. Les meves conviccions'. Edicions 62, pàg. 68-69.